

○ (๓๑)
คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๖๕๗/๒๕๖๓

ศาลฎีกา

วันที่ ๕ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๓

ความอาญา

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการจังหวัดนครพนม	โจทก์
		นายนิติ งาม	จำเลย

เรื่อง ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร ฉ้อโกง ความผิดต่อพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

จำเลย ฎีกาคัดค้าน คำพิพากษา

ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ลงวันที่ ๕ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ศาลฎีกา รับวันที่ ๓ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

สิทธินารถกิจฉ่อง

นางสาวสิริมา นามวงษ์
ผู้อำนวยการกองคดีอาญา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ

ก. เมื่อระหว่างเดือนเมษายน ๒๕๕๙ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด ถึงวันที่ ๑

มิถุนายน ๒๕๕๙ เวลากลางวัน ทั้งเวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน วันเวลาใด

ไม่ปรากฏชัด จำเลยทำปลอมหนังสือรับรองสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง อันเป็นเอกสาร

ราชการขึ้นทั้งฉบับ โดยจำเลยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการจัดทำเลียนแบบแบบพิมพ์

และรอยตราของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แล้วบันทึกข้อความ ตัวเลข ตัวอักษร และรอย

ตราลงบนแบบพิมพ์ดังกล่าว มีข้อความระบุรับรองการได้วุฒิปริญญารัฐศาสตร์บัณฑิต

คณะรัฐศาสตร์ สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งผิดไปจากความเป็นจริง

แล้วพิมพ์ข้อความดังกล่าวออกมาให้ปรากฏบนกระดาษ เพื่อให้ปรากฏความหมายว่า

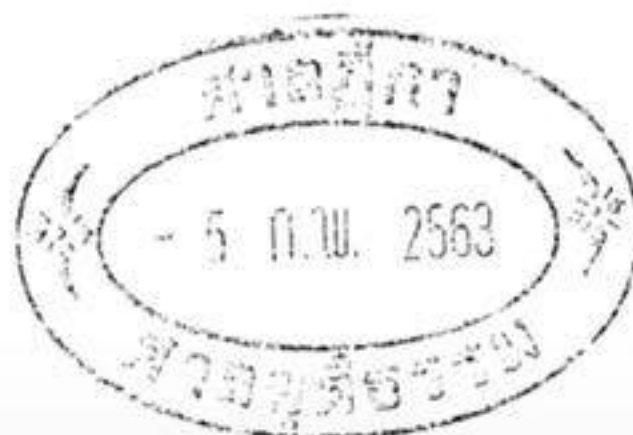
จำเลยเป็นผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญารัฐศาสตร์บัณฑิต จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง

เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ พร้อมกับลงลายมือชื่อปลอมของรองศาสตราจารย์สุวรรณี

เดชรชัย ผู้อำนวยการสำนักบริหารทางวิชาการและทดสอบประเมินผล และติดรูปถ่าย

ของจำเลยซึ่งใช้ครุฑวิทยฐานะและติดเข็มวิทยฐานะของมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยไม่มีสิทธิ

ที่จะใช้ เพื่อให้ผู้อื่นเชื่อว่าจำเลยมีสิทธิจะใช้ หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น และจำเลย

นำหนังสือรับรองสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงดังกล่าวไปถ่ายสำเนาเอกสารและลงลายมือชื่อ
ของจำเลยเพื่อรับรองสำเนาหนังสือรับรองสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงดังกล่าว ทั้งนี้
เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าสำเนาเอกสารหนังสือรับรองสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่
จำเลยทำขึ้นเป็นสำเนาที่ถ่ายสำเนาจากต้นฉบับที่ออกให้จำเลย โดยประการที่น่าจะ
เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยรามคำแหง รองศาสตราจารย์สุวรรณี ผู้อื่นหรือประชาชน

ข. เมื่อระหว่างเดือนเมษายน ๒๕๕๙ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด ถึงวันที่ ๑
มิถุนายน ๒๕๕๙ เวลากลางวัน ทั้งเวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน วันเวลาใดไม่ปรากฏ
ชัด จำเลยทำปลอมปริญญาบัตรมหาวิทยาลัยรามคำแหง อันเป็นเอกสารราชการขึ้นทั้งฉบับ
โดยจำเลยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการจัดทำเลียนแบบแบบพิมพ์และรูปสัญลักษณ์
ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แล้วบันทึกข้อความ ตัวเลข ตัวอักษร และรูปสัญลักษณ์
ลงบนแบบพิมพ์ดังกล่าว มีข้อความระบุการให้ปริญญาบัตรรัฐศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัย
รามคำแหง ซึ่งผิดไปจากความเป็นจริง แล้วพิมพ์ข้อความดังกล่าวออกมาให้ปรากฏ
บนกระดาษ เพื่อให้ปรากฏความหมายว่า จำเลยเป็นผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญา
รัฐศาสตร์บัณฑิต จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙

พร้อมกับลงลายมือชื่อปลอมของบุคคลผู้มีชื่อในชื่อนายกสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี และคณบดี และจำเลยนำปริญญาบัตรมหาวิทยาลัยรามคำแหงดังกล่าวไปถ่ายสำเนาเอกสาร และลงลายมือชื่อของจำเลยเพื่อรับรองสำเนาปริญญาบัตรมหาวิทยาลัยรามคำแหงดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าสำเนาปริญญาบัตรมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่จำเลย ทำขึ้นดังกล่าวเป็นสำเนาที่ถ่ายสำเนาจากต้นฉบับปริญญาบัตรมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่แท้จริงของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ออกให้จำเลย โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหาย แก่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้อื่นหรือประชาชน

ค. เมื่อระหว่างเดือนเมษายน ๒๕๕๙ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด ถึงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ เวลากลางวัน ทั้งเวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน วันเวลาใด ไม่ปรากฏชัด จำเลยทำปลอมใบรับรองผลการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ฉบับภาษาอังกฤษ อันเป็นเอกสารราชการชั้นต้นฉบับ โดยจำเลยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ในการจัดทำเลียนแบบแบบพิมพ์ใบรับรองผลการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แล้วบันทึกข้อความ ตัวเลข ตัวอักษร ลงบนแบบพิมพ์ดังกล่าว มีข้อความระบุรายละเอียด ของวิชาที่ศึกษาและผลการศึกษาของแต่ละภาคการศึกษาตลอดทั้ง ๔ ปี ตั้งแต่ปี

ค.ศ. ๒๐๑๒ ถึงปี ค.ศ. ๒๐๑๕ ซึ่งผิดไปจากความเป็นจริง แล้วพิมพ์ข้อความดังกล่าว ออกมาให้ปรากฏบนกระดาน เพื่อให้ปรากฏความหมายว่า จำเลยได้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรปริญญารัฐศาสตร์บัณฑิต จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง พร้อมกับลงลายมือชื่อ ปลอมของบุคคลอื่นผู้มีชื่อในช่อง REGISTRAR และจำเลยนำไปรับรองผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ฉบับภาษาอังกฤษดังกล่าวไปถ่ายสำเนาเอกสารและ ลงลายมือชื่อของจำเลยเพื่อรับรองสำเนาใบรับรองผลการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ฉบับภาษาอังกฤษดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นสำเนาที่ถ่ายจากต้นฉบับ ใบรับรองผลการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ฉบับภาษาอังกฤษที่แท้จริงของ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ออกให้จำเลย โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้อื่นหรือประชาชน

ง. เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ เวลากลางวัน ภายหลังเกิดเหตุ ดังกล่าว จำเลยนำสำเนาหนังสือรับรองสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง สำเนาปริญญาบัตร มหาวิทยาลัยรามคำแหง และสำเนาใบรับรองผลการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ฉบับภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นเอกสารที่จำเลยทำปลอมขึ้นดังกล่าวไปใช้อ้างแสดงเป็นหลักฐาน

ในการสมัครเข้าทำงานต่อสหกรณ์บริการชุมชนตำบลอู่หมื่นนครพนม จำกัด ผู้เสียหายโดยนางจันทิมา เมืองโคตร นางอนิษฐา คล้ำจิ้น และนางสาวมลथा ตุ่มอ่อน คณะกรรมการคัดสรรเจ้าหน้าที่สหกรณ์ เพื่อให้สหกรณ์เชื่อว่าจำเลยสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง และรับจำเลยเข้าทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่การตลาดของสหกรณ์ อันเป็นการแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าจำเลยมีปริญญาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยที่จำเลยไม่มี เพื่อให้ผู้อื่นเชื่อว่าจำเลยมีสิทธิจะใช้ หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยรามคำแหง นางจันทิมา นางอนิษฐา นางสาวมลथा สหกรณ์ผู้เสียหาย ผู้อื่นหรือประชาชน

จ. เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ เวลากลางวัน ภายหลังจากจำเลย

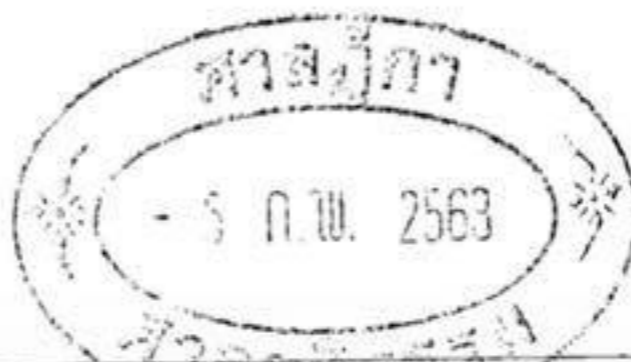
ได้กระทำความผิดดังกล่าว จำเลยหลอกลวงสหกรณ์ผู้เสียหาย ด้วยการแสดงข้อความ

อันเป็นเท็จต่อนางจันทิมา นางอนิษฐา และนางสาวมลथा คณะกรรมการคัดสรร

เจ้าหน้าที่สหกรณ์ โดยจำเลยยื่นใบสมัครงานซึ่งระบุว่าจำเลยสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี

สาขาวิชารัฐศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง และนำสำเนาหนังสือรับรองสภามหาวิทยาลัย

รามคำแหง สำเนาปริญญาบัตรมหาวิทยาลัยรามคำแหง และสำเนาใบรับรองผลการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ฉบับภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นเอกสารราชการที่จำเลยทำปลอมขึ้น
ดังกล่าว อ้างแสดงเป็นหลักฐานในการสมัครเข้าทำงาน ว่าจำเลยจบการศึกษาระดับปริญญาตรี
จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งเป็นความเท็จ ความจริงจำเลยไม่ได้จบการศึกษาในระดับ
ปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยการหลอกลวงดังกล่าว
ทำให้สหกรณ์หลงเชื่อว่าเป็นความจริง จึงรับจำเลยเข้าทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่การตลาด
และจำเลยได้รับเงินเดือน เดือนละ ๑๕,๐๘๐ บาท รวม ๑๒ เดือน รวมเป็นเงิน
๑๘๐,๙๖๐ บาท จากสหกรณ์ เหตุเกิดที่ตำบลอู่หมื่น อำเภอธาดูปทุมม จังหวัดนครพนม
ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑, ๒๖๔, ๒๖๕, ๒๖๘, ๓๔๑
พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔, ๕๕ และให้จำเลยคืน
หรือชดใช้เงิน ๑๘๐,๙๖๐ บาท แก่สหกรณ์บริการชุมชนตำบลอู่หมื่นนครพนม จำกัด
ผู้เสียหาย

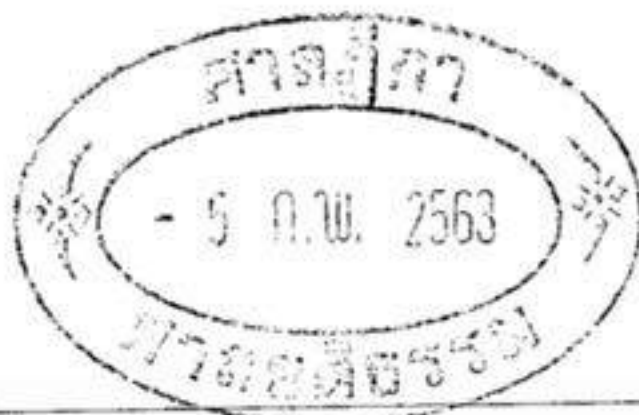
จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมาย
อาญา มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง (เดิม), ๒๖๕ (เดิม), ๒๖๘ วรรคแรก และมาตรา ๓๔๑

(เดิม) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๕๕ การกระทำ
ของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานปลอมหนังสือรับรองสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง
อันเป็นเอกสารราชการและฐานใช้ครุวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะโดยไม่มีสิทธิตามฟ้องข้อ
๑ ก. เป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานปลอม
หนังสือรับรองสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักสุดตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ซึ่งความผิดฐานปลอมหนังสือรับรองสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง
ปลอมปริญญาบัตรมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปลอมใบรับรองผลการศึกษานั้น เป็นความผิด
หลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๙๑ ส่วนความผิดฐานฉ้อโกงตามฟ้องข้อ ๑ จ. และฐานใช้เอกสารราชการ
ดังกล่าวปลอมตามฟ้องข้อ ๑ ง. นั้น เป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมาย
หลายบท ให้ลงโทษฐานใช้เอกสารราชการปลอม ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักสุด
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ แต่เมื่อจำเลยเป็นผู้ปลอมและใช้เอกสารดังกล่าว
จึงให้ลงโทษฐานใช้หนังสือรับรองสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงปลอม ใช้ปริญญาบัตร

มหาวิทยาลัยรามคำแหงปทุม และใช้ใบรับรองผลการศึกษาปทุม ตามมาตรา ๒๖๘
วรรคแรก ประกอบมาตรา ๒๖๕ แต่กระหนงเดียว ตามมาตรา ๒๖๘ วรรคสอง รวม
๓ กระหนง ให้จำคุกกระหนงละ ๒ ปี รวมจำคุก ๖ ปี จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์
แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระหนงละกึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๓ ปี ส่วนที่โจทก์ขอให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สิน ๑๘๐,๙๖๐ บาท
แก่ผู้เสียหายนั้น เมื่อจำเลยได้วางเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท เพื่อชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหาย
ต่อศาลแล้ว จึงให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินแก่ผู้เสียหายเป็นเงิน ๑๖๐,๙๖๐ บาท คำขอ
อื่นนอกจากนี้ให้ยก

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ พิจารณาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๕ (เดิม), ๒๖๘ วรรคแรก ประกอบมาตรา ๒๖๕ (เดิม),
๓๔๑ (เดิม) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๕๕ การกระทำ
ของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท เมื่อจำเลยเป็นผู้ปทุมเอกสาร
ราชการและใช้เอกสารราชการปทุม จึงให้ลงโทษในความผิดฐานใช้เอกสารราชการปทุม

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๘ วรรคแรก ประกอบมาตรา ๒๖๕ (เดิม)

ตามมาตรา ๒๖๘ วรรคสอง ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๙๐ จำคุก ๒ ปี ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘

แล้ว คงจำคุก ๑ ปี นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

จำเลยฎีกาโดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาต

ให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ที่จำเลยฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบา

และรอกการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยนั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามรายงานการสืบเสาะและ

พินิจจำเลยของพนักงานคุมประพฤติที่จำเลยไม่คัดค้าน ปรากฏว่า จำเลยไม่ได้สำเร็จการศึกษา

ระดับปริญญาตรีแต่กลับหาคนทำปลอมหนังสือรับรองสภามหาวิทยาลัย ปลอมปริญญาบัตร

และปลอมใบรับรองผลการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงให้แก่จำเลยเพื่อนำไปใช้

ประกอบการสมัครงานและจำเลยได้สมัครงานกับสหกรณ์บริการชุมชนตำบลอู่หมื่นนครพนม

จำกัด โดยอ้างเอกสารปลอมดังกล่าว จนสหกรณ์บริการชุมชนตำบลอู่หมื่นนครพนม จำกัด

หลงเชื่อว่าจำเลยสำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์

จากมหาวิทยาลัยรามคำแหงจริง จึงรับจำเลยเข้าทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่การตลาด
ทั้งที่จำเลยไม่มีคุณสมบัติตามเอกสารนั้น เป็นการกระทำที่ไม่เคารพยำเกรงต่อกฎหมาย
เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวและไม่คำนึงถึงความเสียหายที่จะเกิดขึ้นแก่มหาวิทยาลัยรามคำแหง
และสหกรณ์บริการชุมชนตำบลอ้อมเหมานครพนม จำกัด พฤติการณ์แห่งคดีจึงเป็น
เรื่องร้ายแรง แม้จำเลยไม่เคยกระทำความผิดมาก่อน มีภาระต้องดูแลบุคคลในครอบครัว
หรือมีเหตุอื่นดังที่จำเลยยกขึ้นอ้างในฎีกา ก็ไม่เป็นเหตุเพียงพอที่จะรับฟังเพื่อรอกการลงโทษ
จำคุกให้แก่จำเลย ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ลงโทษจำคุกจำเลย ๒ ปี ก่อนลดโทษนั้น
เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดีแล้ว และยังลดโทษให้อีกกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ ปี เป็นการลดโทษขั้นสูงสุดตามกฎหมายแล้ว ไม่มีเหตุที่ศาลฎีกา
จะลงโทษเบากว่านี้หรือรอกการลงโทษให้ ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน.

นายอธิคม อินทุภูติ

นายพิชัย เพ็งผ่อง

นายจรัญ เนาวพนานนท์

สำหรับศาลใช้

